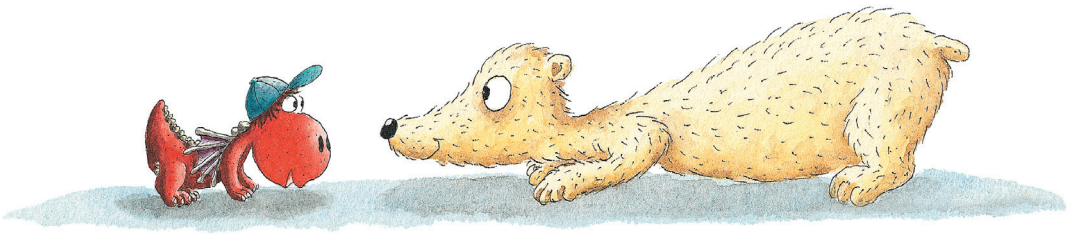

Ingo Siegner

El petit drac Coco al Pol Nord

Traducció de Tiana Puig i Soler

laGalera

Una troballa a la platja

Durant les vacances de Nadal el petit drac Coco, la porc espí Matilde i el petit drac devorador Òscar fan una excursió a la costa nord de l'illa del Drac amb el seu vaixell de vela. En arribar a una badia el deixen amarrat a sota d'una gruta i, després d'arreplegar una mica de llenya, se'n van a pescar uns quants peixos per a l'hora de sopar.

—Fa força fred —diu la Matilde tot tremolant.

—Allà al darrere hi he vist una pell d'ós polar —diu l'Òscar—. Si l'asseques, tindràs una manta ben calentona.

En Coco fa uns ulls com unes taronges:

—Una pell d'ós polar? Jo això no m'ho perdo!

Efectivament, a la platja hi ha una pell d'ós polar amb el cap i la resta de parts del cos incloses.

Al seu costat hi ha un tros de gel que les onades han arrossegat fins a la platja.

La Matilde i l'Òscar també s'han acostat a veure la pell d'ós.

—Un ós polar de debò! —diu la Matilde, sorpresa.

—Mmm... —barboteja en Coco, pensatiu—. Segur que ha arribat a la platja a sobre d'aquest tros de gel.

De cop i volta, senten un rot.

—Òscar! —crida la Matilde, indignada.

—No he estat jo! —diu el petit drac devorador.

—Això... això ha vingut de l'ós polar —diu en Coco, espantat—. És viu!

—És clar —diu la Matilde—. Si es tira rots, vol dir que és viu. No hi ha dubte.

—Potser ha menjat alguna cosa que li ha fet mal —diu l'Òscar.

—Aquest ós no ha menjat res de res —diu la Matilde.

—Els óssos polars no estan en perill d'extinció? —pregunta en Coco.

—Aquest d'aquí segur que sí —diu l'Òscar.

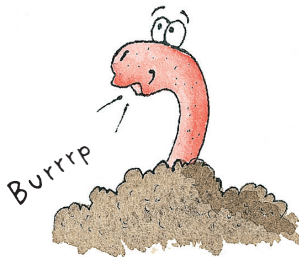
Se'l miren de més a prop i, efectivament,
encara respira!

—Portem-lo a la gruta —diu en Coco.

—Com representa que ho hem de fer, això?
—li pregunta la Matilde.

—Hem de construir una llitera per
transportar-lo —li diu en Coco—. Vaig a buscar
material. Vigileu que no fugi! —I desapareix amb
un moviment ràpid d'ales.

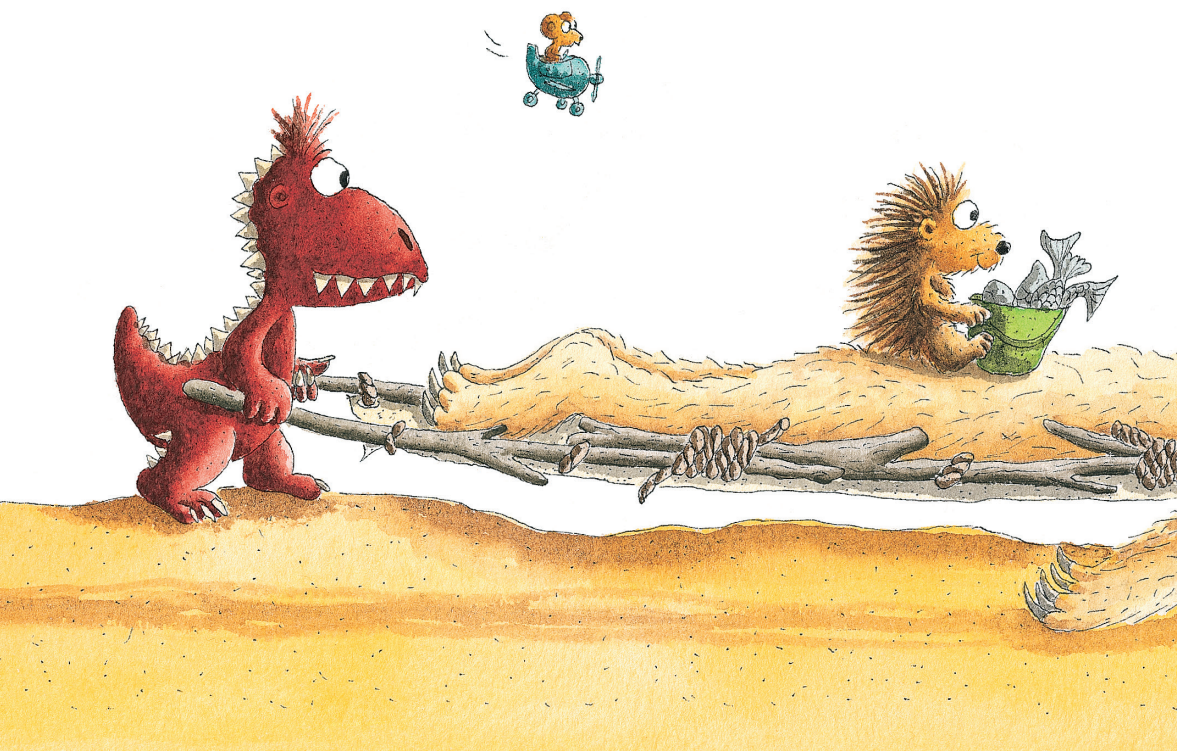
—Au, va —remuga la Matilde—. Com ha de
fugir!

L'Òscar aixeca amb compte un dels braços de l'ós i, quan el deixa anar, es desploma amb força contra el terra.

—Crec que serà difícil que fugi —murmura el petit drac devorador.

Al cap de poca estona, els tres amics han aconseguit construir una llitera feta amb branques, corda i lona de la vela del vaixell.

Amb molt de compte, aixequen l'ós, el posen sobre la llitera i se l'enduen a la gruta. Pel camí, a l'ós polar se li escapa un pet.

La Matilde sacseja el cap:

—Ostres, ara es posa a tirar pets, tu!

—Ecs —murmuren en Coco i l'Òscar, aguantant la respiració.

—No és culpa seva —diu la Matilde—. A més, els pets de drac són molt pitjors.

Els dos amics rumien si els pets de drac són pitjors que els pets d'ós.

—Això depèn del pet —diu en Coco—. Hi ha pets i pets.

—I després també hi ha els pets podrits —diu l'Òscar—. Quan el meu pare es tira un pet és horrible, us ho asseguro.

—Doncs quan el meu se'n tira un —diu en Coco—, no queda ningú viu al seu voltant.

—Doncs quan la meva mare menja ceba —diu la Matilde—, es converteix en una màquina de tirar pets.

—Hi, hi. —A l'Òscar se li escapa el riure—. Una màquina de tirar pets.

Un cop són a la gruta, en Coco fa una foguera i la Matilde i l'Òscar preparen un llit de molsa i herbes seques. Els tres amics fan un darrer esforç i aconsegueixen posar-hi l'ós polar a sobre.

—Ostres! —exclama en Coco—. Està movent la boca.

—Està somiant —diu la Matilde—. Si mous la boca mentre dorms, vol dir que somies.

—Segur que està somiant en peixos —diu en Coco, i atansa un peix sota el nas de l'ós polar.

L'ós comença a ensumar.

—Si ara es desperta tindrem un problema —diu la Matilde—. Que els óssos polars són perillosos.

—Au, va! —replica l'Òscar—. A mi, aquest ós no me'n fa gens ni mica, de por!

I just en aquest moment l'ós obre els ulls.

